

A'

TSASZARI és KIRALYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Bóldog Asszony-Havának
(Januáriusnak) 13-dik napján, 1792.

Anekdotás Újság.

Posonyi újj Anekdotá.

El-megy a' napokban egy piperés Asszony-
Izemély a' játék-néző helybe, 's be ül nagy
fittyre magánosan egy Lózséba. Mind
addig páratlan nézője vala ő Dámasága a'
játéknak, míg egy ide 's tova tekingető
Gavallérnak izemébe nem tűnt. Hogy e'
történik: nosza bizony mindjárt farkas szemet
E kez-

kezdenek nézni egymással; azután pedig, kétség kívül kátsingattak is, mert elég a' hozzá, hogy csak hirtelen el-tűn a' Gavallér előbbi helyéről, 's fel-lopja magát a' Lózséba. — A' millyen mézes mázos beszédekkel folyt a' Legény' mosolygó szájából a' maga ajánlása: szintén olyanokkal fogadta el azt, 's tettetösködött vissza, vigyorogva a' tzipra Nimfa. Vége lévén a' játéknak, kísérelül ajánlja magát a' Gavallér. A' Leány jól értvén a' gyújtogatás' mesterségéhez, a' maga érdemetlenségét, 's szállása' messzeletét kezdi emlegetni; 's kéri a' Gavallért, hogy ne alkalmatlankodna magának, a' kísérés' fáradságával. A' Legény még inkább neki hevesedett, ezen nem-hívó tsalfa hívásra; 's már ekkor kélz lett volna *operentzián* is túl repülni azon szárnyakon, melyeket fűzött néki az a' beste karafi szárnyas kis Gyermeke (*Kupidó*). Karjára veszi tehát a' Nimfát, 's viszi olly örömmel, mint hajdan *Páris*, lopott *Helendját*. — Midön a' Misericordiánusok' (Könyörületes Rend') Klastromához értek volna: elő vesz a' Leány egy

*) *A' Játék - néző hely' karjában vagynak bizonyos el-rekesztett helyek, mellyekbe a' főbb Személyek szoktak bé ülni ketten, hárman, ollykor többen is. Az illyen deszka sátorotska forma el-rekesztett helyet hívják frantzia nevezettel Logé-nak. De a' mellyet a' Németek is jel-vettek.*

egy pikfzist, 's kinállya belöle a' Vezetőjét. Ez, kész módiséggal nyúl a' pikfziszbe, 's szívja édesdeden a' képzeltt jó-féle tobák helyett, a' tsalárd *Sirenek* álom-hozó porát. Alig mennek két lépést, hát már operált (dolgozott) a' por; mert el szenderedik álltában a' Gavallér, 's el hanyatlik. E' kellett a' *Sirenek*: mindjárt neki áll az el-altatott Legény' zsebjeinek; 's magához vévén, a' mi pénzt talált azokban, az órával együtt, úgy el-tünt, valamint a' tengeri *Sirenek* a' mély viz' öbleiben. — Fel-efzmélődik kevés idő-vártatva a' Legény, 's látja, hogy koránt sem pihes ágyon nyújtódzott; és hogy nem tsak társ, hanem pénz és óra nélkül is maradt. — — Nem mind arany az, a' mi arany módra tsillámlik. Nem is mind nagy, és nemes érzékenységű Dáma az, a' kit annak mutat a' külső szín. — Bóldog, ki a' más kárán tanulhat! — *Dixi.*

Német Országi új Anekdota.

Egy Hertzegségben, de a' mellynek nevét tsak két tsillaggal ** tehetjük ki, lakik egy tehetős paraszt Gazda. Tisztességes és helyre egy Gazdasszony a' Felesége, de ő még sem elégedett meg ezzel; hanem arról a' rossz szokásról varrott himet, melly már sok nagy Uraknak egész természetekké vált. — Nem vólt ugyan néki abban módja, hogy különös szálláson tartson magának ágyast, 's néhány száz vagy ezer forintokat fizessen annak elztendönként; hanem szép szolgálókat fogadott 's a' t. Vette észre a' Felesége 's' dolgot, de nem szóllott néki semmi zoga-

szót; hanem igyekezett mind inkább inkább kedveltetni magát, hogy ennél fogva vissza téríthesse a' rossz útról a' maga Férjét; és ha a' szomszéd Asszonyai beszétekis néki valamit a' Férje ellen: nem hogy kezekre adta volna nékik, hanem mindenkor buzgó indulattal óltalmazta a' Férje' betsületét. Történik egykor, hogy a' szölejébe megy ki a' Gazda, még pedig, mivel a' Felesége nem mehetett vőlt akkor vele, a' szolgájával. — Bátorságot vélvén a' szülő levelek' árnyékában, követte fel-főrrött indulatját. — Arra talál azonban el-menni az Embernek egy Szomszédja. Ez, észre vette a' dolgot, és minthogy halálos ellensége vőlt a' *leveles* Embernek, alig várta, hogy bé-érjen a' Faluba, mindjárt kezdi beszélni, a' mit látott; sőt a' Hertzegi Konsisztóriumnak is feladta a' szomszédját. Tzítálja a' Konsisztórium maga eleibe a' bűnöst. Érezvén ez belsőképpen a' maga vétkét, sem ehetett, sem alhatott buvában. A' Felesége vátig igyekezett ki venni belőle, mi baja; de semmire se mehetett vele. Fülibe megy azonban az Asszonymak az egész történet. Nem kényszeríti tehát ő többé a' Férjét, baja' ki-nyilatkoztatására; hanem eleibe áll, 's el-mondja néki tsendesen az egész dolog' miben-létét, 's egyfersmind igéri, hogy szerentséssen ki fogja ez úttal szabadítani őtet a' hinárból: ha reménylheti, hogy ezentúl jó Férjhez ilendő hívséggel fog erántta viseltetni. — Mit meg nem igérne az okos Férj, az ilyen Feleségnek? — Fogadja a' mi Emberünk is, könyben lábbadtt ízemmel, hogy szentül fog-

fogja a' maga nemes gondolkozású Feleségének méltó kivánságát tellyesíteni. — Eljő a' Konsisztórium előtt való meg-jelenés' napja. Beteggé teszi magát az Ember, Felesége' tanátslására; az Asszony pedig elmegy, 's bé-jelenteti magát a' Konsisztóriumnál. Meg kérdeztetvén, mit akarna? feleli, hogy az ő Férje tztáltatott; de mivel beteg, meg nem jelenhetett: hanem ímé ő ott vagon helyette, hogy meg-értse a' Konsisztórium' akaratját. El-áll a' Konsisztóriumnak szeme Izája, ezen jelentésnek hallására. — Meg-szóllal azonban ismét az Asszony: „Bizonyosan, úgymond, megént az az iftelen Szomszédunk akart minékünk galyibát okozni.“ Ekkor el-beszéli az Asszony az egész történetet, azt hazudván kegyes tsalárdsággal (*pia fraude* — ha ugyan lehet ilyen), hogy nem a' szolgáló, hanem ő volt a' Férjével oda ki a' szülőben. Ekkor egymás szemébe néztek a' Konsisztórium' Tagjai, 's egy szívvel szájjal ártatlannak kiáltották a' bé vádolttat; a' vádolót pedig megbüntették. Midőn haza ment vólna az Asszony a' vigasztaló hirrel: nyakába borúlt a' Férje, 's alig tudott szókat találni, a' maga háládatos indúlatinak ki-fejezésére. Mindjárt ki-fizetődött a' szolgáló, 's elbotsáttatott. Ez időtől fogva hív Férj, érzékeny Atya, 's szorgalmatos Gazda vált az Emberből!

Londoni újj Anekdota.

Ama' hires *Pelissario* nevezetű tudós Zsidó, meg-haláloza a' múlt hónap' vége táján *Londonban*, életének 80-dik esztendejében,

ben. Még halála' napján is frissen vólt, a' maga éltes idejéhez képest; hanem egyszer tsenget, 's elő-hivatja egész háza-népét. Azt mondja nékiek, hogy ő meg-hal egygy óra múlva, 's igen fájlalta, hogy semmit se hagyhat gyermekeinek; azonban azt adta nékiek tanátsúl, hogy szerezzenek - öszve annyi pénzt, a' mennyit bé-tehessenek a' mostani *Irlandiai (Hiberniai)* Lotteriába, bizonyos számokért, melyeket ő meg-álmodott, 's a' mellyekről hiszi bizonyosan, hogy szerentsét fognának ő nékiek elközleni. — Meg-hal *Pelisario*, a' mint előre meg-mondotta, egygy óra múlva. A' Lotteria eránt adott tanátsát akarták is követni a' Fiai, nem is; fogták tehát magokat némelly Barátjaik, ki vették az említett számokat magok pénzén a' Lotteriából, 's oda ajándékozták nékiek. Meg-esik a' vonás. — Ki találja ki, mit nyertek *Pelisario'* Fiai? — Ezer font sterlinget, az az: a' mi pénzünk szerént 9 ezer 's néhány száz forintot.

Párisi újj Anekdota.

Egy szegény szerü *Párisi* Asszony, a' ki két kézi munkájával keresi élelmét, el-megy nem régiben onnan hazúl, 's bé zárja maga után az ajtót. Vissza menvén, üressen találja a' szobáját; fut tehát mindjárt a' Kerületi Politzáj-Kommisszáriushoz; 's panaszollya néki, hogy a' míg kinn vólt, mindenét el-lopták a' szobájából. El-megy az Asszonnyal kár látóba a' Kommisszárius, 's hát a' mint vizsgálódik, egy levél-tartóra akad; mellyet fel nyitván, ötven ezer livrát érő papiros-penzre talál benne. Ekkor az Asszonyhoz for-

fordulván: Imhol, úgymond, Affzonyom; bőven meg van a' kend kára: mindjárt elindúlhat más ház-bélit vásárolni, az ellopott helyett. — A' levél-tartót, a' zsványok vesztették-el siettségekben. — Sok Gazdák és Gazdasszonyok inkább nyitva is hagynák szobájaikat: ha olly zsványokat találhatnának bé azokba, mint a' minémüekhez szerentséje vólt a' *Párisi* Affzonymak.

Béts.

A' Magyar Udvari Kantzelláriához Vitzé Kantzelláriusi méltóságra Gróf *Csáky József* ö Exc. ja méltóztattatott ö Felségétől. Eddig a' F. Helytartó Tanátsnál vólt Tánátsos, a' nevezett Gróf Úr, 's egyfersmind a' *Provincialis Comissariatikus Districtusoknak Directora* *). — A' Fő Kantzelláriusi méltóságot még mind ez ideig viseli Gróf *Pálffy* Károly ö Exc. ja: ámbár vissza ajánlotta légyen is már azt néhány izben az ö Felsége kezébe.

A' múlt Decembernek 27-dikén egy nevezetes Irást botsátott ö Felsége *Ferentz Fő Her.*

*) Tiz illyen *Provintz. Kommisszáriátusok* vagynak Magyar Országban, úgymint: *Budán, Posonban, Sopronban, Besztertze Bányán, Kassán, Debretzenben, Tömösváron, Pétsen, Eszéken, és Zágrábban.* Ezen elő számláltt helyeken mindenütt egy Fő, és egy *Al-Kommisszárius* vagyon, kik főképpen a' *Katonaságnak* az Országban való rendes el-szállítására 's tartására ügyelnek.

Hertzeghez, mellyben azt kívánja, hogz a' Katonai egész Systemának meg vizsgálása, 's jobb karba való állítása végett egy Kommisszio álljon fel, mellynek a' Feje maga légyen ö Fő Hertzegsége: több Tagjai pedig *Colloredo* Fő Hadi Vezér; Gróf *Kinsky* József Lovasság Generálissa; B. *De Vins* Hadi Tár Mester; Gr. *Harrach*; és B. *Splényi Gábor* F. M. L. Urak; 's *Mészáros*, és *Mikovinyi* Generális Urak. Referensekké rendeltettek: *Rollin*, és *Hiller* Oberster Urak. — Mind a' Fő Hadi Tanátsnak; mind minden Generálcommondoknak is még van parantsolva, hogy akármelly Irásokra lessz az említett Kommisszionak szüksége: véle közölje.

Az *Illyriai* Nemzet, bizonyos panaszát terjesztette vólt ö Felsőge eleibe, a' *Temesváron* tartatott Zsinatból. Voltaképpen való esmerettséget kívánván venni ö Felsőge a' dolognak miben-létéről, vizsgáló Biztosokká (Kommisszáriusokká) rendelte ki: *Temesvármegyei* Fő Ispány B. *Splényi József*, és az *Illyriai* Kántzelláriánál Udv. Tanátsosságot viselő Gen. *Szejutsatz* Urakat.

Ugy értjük, hogy négy száz *Magyar Országok* bé-ütöttek, fegyveres kézzel *Moráviába*. Ott rontottak, pusztítottak, 's egy *Morvai* Lakost agyon is löttek; más pedig meg-sebesítettek. — A' további erőszakoskodásoknak meg-akadályoztatására: Katonaság rendeltetett oda leg-ottan a' *Kinsky*, és *Mitrovsky* Regementjéből.

A' múlt Szombaton, egy Kurir érkezett ide *Brüsszelből*. Sok kedvetlen dolgokat beszél-

Széllett kétség kívül ő Felségének; de beszélt olyat is, mellynek hallása, repeső örömmel töltötte el a' Felség' Atyai szívet, t. i. hogy ott is szeretik *Károly* Fő Hertzeget mindenek: valamint szerették itten is, a' maga nyájas, és kedves alkalmaztatásáért.

Egy *Nápolyi* magános Levélből olvassuk, hogy a' *Ferentz* Fő Hertzezné' szerentsés szüléséről vett hír, repeső örömmel töltötte bé ott nem csak az Udvar, hanem az egész Várost is, melly három napokon vólt egymás után ki-világosítva. A' Környéknek is ki-durrogták ezt az örömet, a' Vár' bastyáin fekvő ágyúk. — *Auersberg* *Adám* ő Hertzegségét különös tisztelettel, 's barátságos indulattal fogadta a' *Nápolyi* Király. Már az Ország' szélére tizenkét Vadászokat küldött eleibe *), kik osztán egész *Nápolyig* kísérei vóltak. Maga a' Király, *Capuáig* ki-ment eleibe, 's midőn öszve-érkeztek vólpa, nyakába borúlt, 's édes nyájassággal meg-ölelte. — A' Hertzeggel lévők között, mindjárt reá esmért a' Király *Janitsch* *Emilián* nevezetű érdemes Pap Úrra (Ez az Úr irta le ő *Nápolyi* Felsége' útazását), 's igen nagy le-botsátkozással beszéllgetett vele.

*) Az úgy neveztetett *Diánna - Rendjének* (*Vadász Rendnek*) t. i. Feje, a' *Nápolyi* Király; egy fő Tagja pedig *H. Auersberg* *Adám*. — Böven emlékeztünk a' *Diánna Rendjéről*, *Hadi és más nevezetes Történetek* nevet viselő *Munkánkban*.

vele. — Bé-érkeztén *Nápoly* Városába, a' *Szent István'* Rendje nagy Keresztjével tisztelte meg a' Király ö Hertzegségét, a' Ts. Kir. Felség' nevében.

Erdély Ország.

Szeben, Karátson első napján.

„Tudom, hogy több Levelezőik is vagynak az Uraknak, kik, valamint egyéb nevezetes tárgyokról: úgy most közelébb a' *Török* Követről is hiteles tudósításokkal kedveskednek; mindazáltal az én Leveletem is bátran bé iktathatják az Urak munkájokba egésszen, mivel úgy igyekeztem én azt feltenni, hogy nevelhessem általa a' *Magyar Hírmondó* betségét:

Decembernek 20-dikán hozták ide *Szebenbe* hírül, hogy a' *Török* Követ már *Kineenbe* érkezett, melly helység *Oláh Ország'* szélén fekszik, 's hat óránnyi járó föld *Szebenhez*. Útnak készültünk tehát mindjárt, a' kik Követ ö Méltósága' el-fogadására ki voltunk rendelve, 's meg-indultunk dél-utáni 3 órakor. El-fogadó Kir. Biztosnak *Orosz* Reg. béli Fő *Strasamester Roth* Úr volt ki-nevezve. Az nap, *Talmáts* nevű *Szász* Faluban háltunk. Más nap, tsak hamar ott termettünk a' *Veres-toronyi* *Kontumáts* (tisztuló) Háznál. Dél után, által jött oda hozzánk, *Kineenből* egy fő Tisztje a' Követnek, hogy végére járna, mikor lenne az el-fogadás. Egy *Görög* Ifjú küldetett el részünkről, a' Követ' kívánságávaló felelettel, hogy t. i. a' következendő nap lenne az el-fogadás' napja. — Mint-
hogy

hogy tsupán fél órányira esett oda az Ország' határa, 's gyalog sokkal könnyebb menetel esik a' hegyi keskeny úton, mint kotsin: fogtuk bizon mi magunkat, 's felkerekedtünk más nap (Dec. 22-dikén) gyalog, 's mentünk az Ország' határához, melyet egy *Rue Vadului* nevű patak formál. Ez választja el t. i. *Havasalföldét* (*Oláh Országot*) *Erdélytől*. — A' Követnek túl a' patakon vólt vonva egy kívülről zöld, belőlről pedig veres sátora. Maga a' Követ párnákon ült, a' Követtség' Titoknokjával, 's a' jövendőbéli Vejével együtt, ki mintegy 17 esztendő's szép Ifjú. A' több Törökök a' sátor' két oldala mellett állottak, többnyire mindnyájan drága skárlát felső ruhákban. — Nem sokára azután, hogy mi eljutottunk a' határhoz: érkezett utánnunk egy Svadron Huszárság a' *Leopold Toskána'* Regimentjéből; továbbá két Kompánia az *Orosz* gyalog Regimentjéből, török musikával; azután két hintó: egy a' Követ' számára való, a' másikon pedig *Roth Fő-Strásamester*, és Udvari Tolmács *Stürmer* Urak ültek. Hátul ismét *L. Toskána'* Huszársjai lovaglottak. *Roth* és *Stürmer* Urak ki-szállottak a' patakon innen, egy sátor alá. E' meg lévén, által küldötte kevés idő múlva a' Követ egy Emberét, az egymással való szembe-jövetel' tzeremoniájának megtudakozására. Mihelyt meg vitte ez a' választ a' Követnek, leg-ottan mozdulások lettek mind a' Törökök' részéről, mind a' miénkről. A' Követ fel-kelt a' párnákról, 's indulni kezdett a' patak felé. Fel-kelt

Fő Str. M. Roth Ur is ülő helyéből, 's hasonlóképpen a' patak felé indúlt, kit mi is mindnyájan követtünk.

Meg-indulásunkkor, reá kezdtek az *Orosz* Reg. je' Musikussai a' török musikát, mellyben a' Követ felette gyönyörködött. Arra nagyon vigyázott mind a' két Fél, 's úgy tette a' lépéseket, hogy se előbb, se később, hanem egy idő pontban érkezhessen öszve azon közép-helyre, melly a' két határ-szélek között készítettett az öszve jövetelre. Ez a' közép-hely, egy sátor volt, melly a' patak' hidja közepén úgy vonatott, hogy fele a' mi részünkre; fele pedig a' Törökökére terjedt. A' sátor' közepére, éppen olly móddal volt helyhetve egy terített asztal is. Az asztalnak túlsó, az az *Havasalföldi* oldala mellett két székek voltak; hasonlóképpen az innentső, az az *Erdélyi* oldala mellett. Ama' két székekre le ült a' Követ, és a' Követtség' Titoknokja; ezekre pedig Roth, és Stürmer Urak. A' Követet körül állották az Emberei; Fő Str. M. Roth Urat pedig mi. Egy kevés beszélgetés után, által adták egymásnak a' Követ, és Roth Urak az el-fogadást tárgyazó Írásokat. Azután a' Követ meg vendégelt bennünket kávéval, 's valamelly édes *esszenziával*. Roth Fő Str. M. Ur hasonlóképpen kedveskedett a' Törököknek kávéval, gyümöltsel, 's mindenféle édes süteményekkel. E' meg lévén, indúltunk mind öszveséggel a' Kontumátz-Házhoz; onnan pedig, mi-
nek-

nekutánna vége lett volna a' vizgálásnak *), Dec. 24. *Szeben* felé: hová estvéli 6 órakor, sok égő fákiyák' világánál, bé is érkeztünk.

Szebenbe lett bé-meneteléröl a' Követnek, ezeket olvastuk más tudósításokból: Elöl lovaglott egy Magyar Lovas Svadron; ezt követték száz és egynehány tár-szekerek; a' tár-szekereket az *Orosz* Reg. je' Bandája, török musikával. Ez után vezettek 34 drága készületű tatár tsödöröket. Itt lovaglott már maga a' Követ, eggy igen gazdag szerszámú szép fejer paripán. Mellette két felöl, négy Törökök gyalogoltak. Utánna lovaglott a' jövendöbéli Veje. Ezt követték 40 fő Török személyek lovon, és párosan. Ezen fényes sornak, egy tsemó Huszárság völt a' bé-fejezője. — Az új kapun lett a' belső Városba való bé-menetel; a' *Heltaui* kapun pedig ismét a' ki-menetel: mivel a' külső Városban völt szállás tsinálva a' Követnek, mellyhez tiszteletnek okáért 25 katona frásák rendeltettek. Míg keresztül mentek a' Városon, mindég vert egy kis dobot egy Török; a' Követtség' Papja pedig el elkiáltotta magát, 's egynehány török szóknak ki-mondása után megént el-hallgatott. — Karátson első napján hideg-lelése völt a' Követnek; még is szivessen fogadta a' látogatására mentt Uraságokat. Karátson' második napján, majd másfél órát töltött

B.

*) *Ha t. i. a' Követ, vagy a' vele lévök nem pestisesek e'?*

B. *Brukenthal Sámuel* Úr' gazdag Könyvtárjában. — A' melly *Persiai* Könyvről említettük vólt közelébbi Levelünkben, hogy annak foglalatját könyv nélkül mondta a' Követ, *Haphyzi* nevű *Persiai* Poéta' Versei vóltak. Esmeretes vólt előtte a' *Frantzia Encyclopedia*, úgy nem különben *Choiseul*-nek is — néhai *Konstantinápolyi Frantzia* Követnek — ama' gyönyörű munkája: *Voyages pittoresques de la Grèce. Voltér'* képét nagy tisztelettel szemlélte. A' festett kép-házakban is szinte egy óráig múlatott. Leg inkább meg akadt a' szeme, *Titián'* festésein, és *Sz. Hieronimus'* képén, mellyet *Gvido Reni* festett. — Említést érdemlenek azon szavai a' Követnek, mellyekkel felelt az őtet meg-tisztelt Katholikus Papságnak: „*Ajándlom magamat az Úrak' ájtatosságába. Mindnyájunknak azon egy Istenünk vagyonsak különböző nyelveken nyújtjuk fel hozzá könyörgésünket.*” — Estve, meg-jelent a' Teátromban, 's tapsolással fogadtatott. Meg-értvén. a' Tolmátsától, hogy az ő tiszteletére lett légyen a' tapsolás: fel-ugrott leg ottan a' Lozséban lévő székre, 's melylyére tévén kezét, nagy maga meg-hajtásával közönte a' Publikumnak eránta mutatott hajlandóságát. — Nevettséges vólt nézni, hogy ha egymás lózséjába kívánczoktak a' főbb Törökök, beszéllgetésnek okáért: nem kerülgettek ők az ajtóra; hanem minden tartózkodás nélkül által mázskáltak egyik lózséból a' másikba. — A' musikális Akademián kívül, tüzi mesterség is vólt a' Teátromban. Midőn egy *ugró* a' tüzes keréken

vetette volna magát által, így szólott egy Török, a' ki oláhul is beszélt a' körülötte lévő Asszonyokhoz: „*Nem tudalom már, úgymond, hogy a' Németek semmit se tudnak irtódzni a' had' tüzetől; úgymint a' kik mulattságból is neki szoknek a' tűznek.*“ 27 diken estve bál volt, melyben különös gyönyörűségét találta a' Követ 3 órákig. A' vele lévő főbb Törökök nagyon örültek a' Gyermekek' tántzának; hanem azon nem győztek eléggé tsudálkozni, hogy az iffjú Asszonyok inkább tántzoltak másokkal, mint a' magok Férjeikkel.

(*A' Követ' útazásának egész psánumat, (sorát), úgy a' vele lévő személyek' lajstromát is, a' jövő postán fogjuk közleni.*)

A' Svéd Király is felelt már azon Irására a' Frantzia Királynak, melyben t. i. jelentette volt ez a' Felség, hogy az új Frantzia Konstitutiót el fogadta, 's meg erősítette. Dec. 19-dikén vitte el a' feleletet egy Kurir Párisba.

Jö 's megy a' sok Kurir Stokholmból, Pétersburgba; 's Pétersburgból Stokholmba; mivel a' Frigy-Traktának (Alkunak) némely Tzikkelyein nem állapotdhattak még a' két Udvarok. 21 a' számok öszveséggel az említett Tzikkelyeknek.

Külföb előtt áll már Januáriusnak 15-dike: ez a' Frantzia Nemzet' nagy napja: melly vagy egy, vagy más részre, tsak elkezdi már valahára választani a' Frantziák kétséges dolgát. Tudjuk, hogy had-napjává rendelte Fr. Ország Jan. 15-dikét — a' ki

köl-

költözött *Frantziák*, 's azoknak pártfogói ellen való Had-napjává. — Készen is voltak már néhány napokkal ez előtt, a' Fr. széleken tiz ezer ágyú; 's talpon állottak 201 Batalion gyalog; és 206 Svadron lovas rendes Katonaság; hét Pattantyús-Regementek, 's 148 Batalion Nemzeti Örállók; öszveséggel 224351 Emberek. Ezen Sereg' jobb szárnyát, Gen. *Lukner*; bal szárnyát Gen. *Fayette*; a' derekát pedig G. *Rochambeau* kormányozza. — A' Fr. szélekhez közel fekvő Német Városok, nyakra főre szállítják bellyebb a' Birodalom' közepe felé leveleiket, kintseket, 's más drágaságaikat.

A' *Bétsi Udvar*, és *Hollandia* között felállítandó szövetségnek fontosabb tikkelyei, nagy részént meg vagynak már határozva.

A' *Lengyel Gyűlés* el végezte, hogy a' *Korona*, 's az *Ország*' jószágai el-adattassanak; de mi volna leg-jobb mód az eladásra? még azt meg nem állította.

A' *Párisi Krónika*, 532-re teszi a' meg-házasodott *Frantzia* *Katholikus Papok*' számát.

Küldjük az első *Báni* *Regement*' képét, melly egy, a' nyóltz *Horvát* *Regementek* között.

